

ದೇವಲೋಕದ ಪಾರಿಜಾತವೆ...

ದೇವಲೋಕದಿಂದ ಬುವಿಗಳಿದು ಬಂದ ಪುಷ್ಪವೃಕ್ಷ ಎಂಬ ಗರಿಮೆಯಿರುವ ಪಾರಿಜಾತದ ಗಿಡವು, ಹೂವರಳಿಸುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಕುಸುಮಗಂಧದ ದೇವಲೋಕವನ್ನೇ ಸೃಷ್ಟಿಸುತ್ತದೆ. ಅಂಗಳದಲ್ಲಿ ಒಂದಿಷ್ಟು ಜಾಗವಿದ್ದಲ್ಲಿ ಪಾರಿಜಾತದ ಗಿಡ ನೆಡಿ. ಕೃಷ್ಣನೊಡನೆ ಅನುಸಂಧಾನಕ್ಕೆ ಅದುವೆ ಸುಲಭ ವಿಧಾನ.

■ ಶ್ರೀಕೃಷ್ಣ ಪ್ರಸಾದ್ ಎಸ್

ಮೈಸೂರಿಗೆ ಬಂದ ಹೊಸತು. ವಾಸಕ್ಕೆ ವಿವೇಕಾನಂದ ನಗರದಲ್ಲಿ ಬಾಡಿಗೆ ಮನೆಯೊಂದನ್ನು ಹಿಡಿದಿದ್ದೆ. ಎದುರು ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಮೂವರು ಸಹೋದರಿಯರು ಹಾಗೂ ಇಬ್ಬರು ಸಹೋದರರಿರುವ ಸ್ಥಿತಿವಂತ ಕುಟುಂಬ. ಅವರದ್ದು ಸ್ವಂತ ಮನೆ; ದೊಡ್ಡ ಮನೆ. ಅವರ ಮನೆಯೆದುರು ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಪಾರಿಜಾತದ ಒಂದು ಪುಟ್ಟ ಮರ. ರಾತ್ರಿಯಿಡೀ ಹೂ ಉದುರಿಸಿದ ಮರ, ಬೆಳಕು ಹರಿಯುವ ವೇಳೆಗೆ ತನ್ನ ಸುತ್ತ ಹೂವಿನ ಚಾಪೆಯನ್ನೇ ಹಾಸಿರುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಂಜಾನೆ ಬಟ್ಟಲು ಹಿಡಿದು ಬರುತ್ತಿದ್ದ ಸಹೋದರಿಯರು, ಬಿದ್ದ ಹೂಗಳನ್ನು ಶ್ರದ್ಧೆಯಿಂದ ಹೆಚ್ಚಿ ಬಟ್ಟಲು ತುಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಆದರೂ ಸಾಲದೇನೋ ಎಂಬಂತೆ, ಆ ಪುಟ್ಟ ಮರವನ್ನು ಅಲಗಾಡಿಸಿ, ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೂಗಳನ್ನು ಉದುರುವಂತೆ ಮಾಡಿ, ಮತ್ತೆ ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದರು. ಪ್ರತಿನಿತ್ಯ ನನ್ನ ದಿನಚರಿ ಆ ದೃಶ್ಯವಳಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತ ಶುರುವಾಗುತ್ತಿತ್ತು.

ಸಣ್ಣ ಮರದಲ್ಲಿ ಗೆಲ್ಲುಗಳ ತುಂಬ ಹೂವರಳಿಸುವ ಪಾರಿಜಾತ ಮನೆಯಂಗಳದಲ್ಲಿ ನೆಟ್ಟು ಪೋಷಿಸಲು ಸೂಕ್ತ ಸಸ್ಯ. ಪುಟ್ಟ, ಚಿಕ್ಕದಾಕಾರದ ಶ್ವೇತವರ್ಣದ ಹೂವಿನ ನಡುವೆ ಕೇಸರಿ ಬೊಟ್ಟು, ಹೂವಿನ

ತೊಟ್ಟು ಕೂಡ ಕೇಸರಿ. ಬೆಣ್ಣೆಯಷ್ಟು ಮೃದುವಾದ ಹೂ, ಬೊಗಸೆಯಲ್ಲಿ ಹಿಡಿದರೆ ದೇಹದ ಶಾಖಕ್ಕೆ ಕೆಲವೇ ಹೊತ್ತಿನಲ್ಲಿ ಬಾಡಿ ಬಸವಳಿಯುತ್ತದೇನೋ ಎನ್ನುವಂತಿದೆ. ಇದನ್ನೆ ಕವಿ ಸತ್ಯನಾರಾಯಣರಾವ್ ಅಣತಿ ತಮ್ಮ 'ಪ್ರೇಮ ಪಾರಿಜಾತ' ಕವನದಲ್ಲಿ ಈ ಸಾಲುಗಳ ಮೂಲಕ ವರ್ಣಿಸಿದ್ದಾರೆ:

ಮುಟ್ಟಿದರೆ ಮಾಸುವ ನರುಗಂಪು ದಳವೇ
ನಡುವೆ ನಸುಗಂಪು ಬೊಟ್ಟಿನ ಶೀಲ ಸಂಪನ್ನೆ
ಭೂರಮೆಯ ಭಾಗ್ಯವಿದು ಮೌನ ಶೃಂಗಾರ
ಒಲವಿನಾಧ್ಯಾತ್ಮದ ಗಂಧರ್ವಗಾನ

ಪಾರಿಜಾತದ ನಸು ಪರಿಮಳವಂತೂ ಅತ್ಯಾಕರ್ಷಕ. ಹೂ ಬಿಡುವ ಕಾಲದಲ್ಲಿ ಈ ಮರದ ಆಸುಪಾಸಿನಲ್ಲಿ ಸುಮಧುರ ಪರಿಮಳ. ಒಂದು ಹಿಡಿ ಹೂವನ್ನು ದೇವರ ಮನೆಯಲ್ಲಿಟ್ಟರೆ ಮನೆಯಿಡೀ ಪಾರಿಜಾತದ ನವಿರು ಗಂಧ.

ಪಾರಿಜಾತವೆಂದರೆ ನನಗೆ ಅದೇನೋ ಆಕರ್ಷಣೆ. ನನಗೊಬ್ಬನಿಗೇನು, ನನ್ನ ಮನಮಂದಿಯೆಲ್ಲರಿಗೂ ಈ ಹೂವಿನ ಬಗ್ಗೆ ವಿಶೇಷ ಆಸಕ್ತಿ, ಪ್ರೀತಿ. ನನ್ನ ಅನೇಕ ಬಂಧುಮಿತ್ರರಿಗೂ

